

piše, da naj nikoli več ne pride k njej, ker jej je včeraj bil ukraden njen lepi svileni robec.

Jagica prebravši listek, bridko zajóka od žalosti. Zeló, zeló jo je bolelo, da njena prijateljica takó nepóšteno misli o njej.

Preteklo je štirinajst dni in pri gozdarji so suazili sobe. Pri tem opravi-
vilu je bilo treba vso hišno opravo premakniti. * Kakó se prestraši Anica, ko
nenadoma ugleda svileni robec, o katerem je mislila, da je bil ukraden. Ležal
je za neko nizko omaro.

„Uboga Jagica! Koliko krivico sem ti storila! Zakaj li nisem poprej vse
bolj natanko preiskala, predno sem napisala in odposlala oni listek? Nè, nè,
jutri moraš zopet k meni!“

Hitro sede za mizo in napiše listek, v katerem jo prosi odpuščenja, ker
je bila tako neprevidna, da jo je tatvine obdolžila. Prosi jo tudi, da naj zopet
pride k njej, ker je težko težko pričakuje.

Ali Jagice ni bilo nikoli več. Napisala je Anici sledeči listek:

„Draga prijateljica!

*Marsikatero dobroto si mi storila in večkrat veliko veselja naredila.
Za vse to sem ti od srca hcaležna, ker sem uboga sirota. Ali bridko si
me tudi razžalila, česar nikoli ne morem pozabiti. Jaz nisem družega
imela, nego poštenje, in to jedino, kar sem imela, vzela si mi ti, naredivši
me za tatíco. Mar misliš, da kaj tacega nas uboge sirote ne boli? Moj
oče te prosijo, da bodi v prihodnje previdnejša, ter bolje pazi, predno kaj
izgovoriš ali storiš. Lehko je vzeti človeku dobro ime, a nazaj mu ga
dati in oprati iz njega madež, s katerim ga smo očrnili pred ljudmi, to je
silno težavno, in tega tudi ti storiti ne moreš.*

Jagica.“

Da se je Anica, prebravši ta listek, bridko razjokala in svojo neprevidnost
zeló obžalovala, tega vam niti omenjati ni treba.

Posloc. I. T.

— * —
Pozdrav.

Pozdravljam te Savinjski dól,
Moj ljubi rojstni kraj,
Pozabil te ne bom nikól',
Predragi zémski raj!

Pozdravljam starši vas srčno,
Ki ste vzredili mé,
In vas, prijatelji gorkó,
Ki ste vodili mé.

Pozdravljam tebe hišica,
Kjer sem porójen bil,
In tebe mila cérkvica,
Kjer sem ime dobil.

Pozdravljam te, o bistri vál,
V Solčávi ti je vír,
S teboj sem nekdaj se igral,
Moj ljubljeneec si zmir.

In še enkrát, moj zémski raj,
In hiša ljubljena,
In cérkvica, presvéti kraj,
Mi bod' pozdravljena!

Fr. Savinjski.